

ulykkelig situation, at der henligger så mange ueksploderede klyngevåben tilbage i Libanon. Det er der da ingen der synes er en særlig god idé.

Jeg kan så til gengæld konstatere, at finnerne, som jeg også har nævnt tidligere, netop har det som en meget central del af deres forsvarsvåben. Der må man så sige, at det er deres valg. De har valgt det i stedet for at bruge en hel masse landminer, som vi jo også er modstandere af. De har set det som et fantastisk våben, i det øjeblik der pludselig kommer en meget stor fremtrængende fjende, hvad de har oplevet mange gange i deres historie.

Jeg ved ikke, om det er noget, man skal for-dømme, og om man bare skal acceptere, at sådan er det, og så forsøge at få nogle internationale, samlede regler for, hvordan vi bedst kan kontrollere, at det præcis er våben, som destruerer sig selv. Det er det, der er opgaven.

(Kort bemærkning).

Holger K. Nielsen (SF):

Nu har jeg altså meget svært ved at se, at finsk forsvarspolitik kan have ret meget relevans for, hvad vi diskuterer her i Folketinget i år 2007 – altså en finsk forsvarspolitik, der er udformet på helt, helt andre præmisser end dem, vi kender i øjeblikket. Det er jo virkelig den kolde krigs forsvarspolitik i tiende potens, som den finske er udformet ud fra.

Men problemstillingen omkring Libanon er jo, at en række af de klyngebomber, som ligger i Libanon, faktisk har de selvdestruktionsmekanismer og er at den type, som man vil holde uden for en aftale. Regeringen og det her brede flertal, inklusive Det Radikale Venstre, mener nu, at der skal være en kæmpe kattelem i aftalen, i og med at der ikke skal være et forbud imod den form for klyngebomber.

(Kort bemærkning).

Søren Espersen (DF):

Nej, men altså, det er jo lidt flot sådan at sige: Hvad interesserer Finlands forsvar os? Hvorfor bruger svenskerne det? Hvorfor fremstiller svenskerne det? Finnerne har så valgt det som et alternativ til netop landminer.

Og jeg kunne stille et modspørgsmål – det kan jeg så ikke vente svar på, for hr. Holger K. Nielsen kan ikke svare igen – men skulle man så hellere satse på landminer? Det er jo også en diskussion, hvor vi alle sammen er enige om, at det er et forfærdeligt våben, som vi gerne vil have

fjernet helt. Der har finnerne så valgt det, og derfor kan man ikke bare uden videre fuldstændig uden forundersøgelser og fuldstændig uden at interessere sig for sagen i øvrigt sige, at så laver vi bare et stort internationalt moratorium. Der er jeg altså lidt interesseret i et af vores nordiske broderlandes forsvar. Det må jeg altså indrømme.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Jeg siger tak til ordføreren. Næste ordfører er hr. Lars Barfoed.

Lars Barfoed (KF):

Våben er jo farlige. De er dødelige. Og derfor er der vel ingen af os, som vil sige, at vi er tilhængere af våben. I hvert fald går vi jo alle sammen ind for, at våben helst ikke skal bruges og slet ikke sådan, at det går ud over civile. Jamen så må vi jo være imod våben, må man sige.

Kl. 19.30

Men så enkelt er det ikke. Vi har jo et militært forsvar, som de fleste af os her i salen går ind for vi skal opretholde. Det ville jo være fuldstændig uden mening at gå ind for et militært forsvar og samtidig mene, at det ikke skulle have nogen våben, selv om våben er farlige og dødelige og vi egentlig helst vil undgå at bruge dem, nærmest er imod dem, kan man sige. Sådan er det jo.

Jeg siger det for at illustrere, at sådan en debat om en våbentype som klyngevåben er vanskelig. Der er jo ingen, der er i tvivl om, at klyngevåben og klyngeammunition er særlig problematiske. Ikke mindst er de problematiske, fordi de desværre ofte har ført til helt uacceptable tab og lidelser for civilbefolkningen. De typer af klyngevåben, som er særlig farlige for civile, er jo dem, som ikke er udstyret med mekanismer, der gør, at de i sig selv bliver destrueret eller deaktiveret eller neutraliseret. Derfor arbejder den danske regering aktivt for internationalt at få forbudt de klyngevåben, som er særlig farlige for civilbefolkningen.

Ved siden af fortsættelsen af den internationale proces, som udenrigsministeren så glimrende har redegjort for og orienteret om i sin redegørelse, lægger vi altså i forslaget til vedtagelse op til også at vurdere fordele og ulemper ved et egentligt dansk forbud mod alle former for klyngevåben.

Derfor synes vi i Det Konservative Folkeparti, at der er en ganske god balance i det forslag til vedtagelse, der er fremsat her i dag fra en række